DZIENNIK POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 6 listopada 1950 — Nr 16 — Poz. 214—222

TREŚĆ:

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW:

214

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 października 1950 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 15 zł.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63 poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczki pocztowe opłaty wartości 15 zł.

Rysunek znaczków przedstawia podobiznę Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bolesława Bieruta. W lewym górnym rogu znaczka umieszczona jest liczba „15", w prawym zaś napis „zł". U dołu znaczka umieszczony jest napis „Poczta Polska".

Wymiar znaczka wraz z marginesami wynosi 21,5 × 25,25 mm.

Znaczek wykonany techniką stalorytniczą, drukowany jest systemem wklęsłodrukowym.

Kolor znaczka niebieski.

Znaczek jest perforowany.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 20 października 1950 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

215

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 października 1950 r. o wydaniu pocztowych znaczków dopłaty 5 zł, 20 zł i 100 zł.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wydaje się i wprowadza do obiegu znaczki pocztowe dopłaty wartości 5 zł, 20 zł i 100 zł do zaliczania dopłat za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki pocztowe.

Rysunek, wymiary i kolor znaczków jest identyczny jak znaczka dopłaty 50 zł wprowadzonego do obiegu zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 maja 1950 r. o wydaniu znaczków pocztowych dopłaty 50 zł. (Dz. P. i T. Nr 7 poz. 105).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 20 października 1950 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE

Ministra Poczt i Telegrafów:

216

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 20 października 1950 r. w sprawie wzmożenia dyscypliny finansowej na odcinku podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C".

Na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 13 września 1950 r. w sprawie wzmożenia dyscypliny finansowej na odcinku podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C" oraz w sprawie umorzenia zaległości w podatku od wynagrodzeń płatników administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej i instytucji społecznych (Monitor Polski Nr A-106 poz. 1335 z 1950 r.) zarządzam, co następuje:

1. Ścisłe przestrzeganie obowiązujących przepisów, dotyczących obliczania, pobierania i wpłacania na rachunek właściwego organu finansowego podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C" zleca się płatnikom.

2. Płatnikami odpowiedzialnymi za prawidłowe i terminowe obliczanie, pobieranie i wpłacanie na rachunek właściwego organu finansowego podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C" są: Dyrekcje Okręgowe P. i T., Centrala Zaopatrzenia Poczty i Telekomunikacji, Izba Kontroli Rachunkowej P. i T., Okręgowe Biura Kabli Międzymiastowych, Zakład Techniki Pocztowej, Państwowy Instytut Telekomunikacyjny, Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch", Przedsiębiorstwo Robót Telekomunikacyjnych, Biuro Studiów i Projektów Łączności oraz placówki p.t., które sporządzają dodatkowe listy wynagrodzeń, obliczają, potrącają i przekazują podatek od tych wynagrodzeń.

3. Wszystkie wyżej wymienione jednostki organizacyjne podadzą natychmiast właściwym organom finansowym nazwiska, imiona oraz stanowiska służbowe kierowników Sekcyj Likwidacji Płac, względnie kierowników mających bezpośredni nadzór nad

działami dokonującymi likwidacji płac, oraz pracowników sporządzających listy płac, odpowiedzialnych od dnia 15 października 1950 r. zarówno za prawidłowe i terminowe obliczanie, pobieranie i wpłacanie podatku od wynagrodzeń i składek na S.F.O., jak i za bezpośredni nadzór nad tymi czynnościami.

4. W przypadku powzięcia decyzji o powierzeniu wyżej wymienionych czynności innym pracownikom, należy niezwłocznie podawać właściwym organom finansowym nazwiska, imiona oraz stanowiska służbowe tych pracowników, wskazując jednocześnie termin, w którym wygasła odpowiedzialność dotychczasowych pracowników a powstała odpowiedzialność nowych.

5. Na płatnikach ciąży obowiązek potrącania podatnikom podatku od wynagrodzeń i składek na S.F.O. w myśl postanowień art. 12 ust. 2, ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7 poz. 41) oraz art. 30 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 14 poz. 106).

6. Jeśli płatnik nie pobrał od podatnika w ogóle podatku od wynagrodzeń i składek na S.F.O. lub pobrał w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów, uprawniony jest on do dodatkowego pobrania tego podatku albo różnicy podatku i składek na SFO w ciągu 3 miesięcy od dnia wypłaty wynagrodzenia. Po upływie tego okresu należne a niepobrane od podatnika kwoty obciążają płatnika, który ponosi je z własnych funduszów.

7. W przypadku naruszenia przepisów dotyczących obliczania, pobierania i wpłacania na rachunek właściwego organu finansowego podatku od wynagrodzeń i składek na S.F.O. przez płatników należy w stosunku do pracowników wymienionych w pkt. 3 nin. zarządzenia, na wniosek organu finansowego lub z własnej inicjatywy płatników wyciągać następujące konsekwencje:

a) pracowników stałych i prowizorycznych pociągnąć do odpowiedzialności służbowej,

b) pracowników kontraktowych — do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa cywilnego (prawo pracy).

8. Kierownicy jednostek organizacyjnych wymienionych w pkt. 2 niniejszego zarządzenia odpowiedzialni za prowadzenie danej jednostki, będą pociągani do zapłaty należności ubocznych, powstałych wskutek nie zapłacenia w terminie ustawowym podatku od wynagrodzeń i składek na S.F.O. — w myśl art. 21 dekretu z dn. 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 173) oraz art. 10 ust. 5 ustawy z dn. 30.I.1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 74 i nr 52 poz. 415), przy czym odpowiedzialność powyższa ogranicza się do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia brutto ostatnio przez nich pobranego wraz ze wszelkimi dodatkami.

Za niepobrane kwoty od pracowników z tytułu należności ubocznych odpowiada płatnik jako za należność stanowiącą część składową jego zobowiązania podatkowego (art. 3 i 9 wyżej cytowanego dekretu).

9. Orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej wynikające z odpowiedzialności służbowej, a dotyczące pracowników wymienionych w punkcie 3 niniejszego zarządzenia, winny być podawane do wiadomości właściwych organów finansowych w terminie tygodnia od ich wydania,

10. Odpowiedzialność służbowa i karno-skarbowa z powodu nie obliczenia i nie potrącenia podatku od wynagrodzeń i składek na S.F.O. „C" w ogóle, jak i wskutek obliczenia i pobierania podatku w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów ciąży:

a) od dnia wejścia w życie nin. zarządzenia na osobach wymienionych w punkcie 3 niniejszego zarządzenia,

b) za czas od 1 stycznia 1948 r. do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia na osobach, które zajmowały w tym okresie analogiczne stanowiska.

11. Ponadto, odpowiedzialność z art. 21 dekretu o zobowiązaniach podatkowych za nie wpłacanie, w terminie ustawowym podatku od wynagrodzeń i składek na S.F.O. „C" ciąży:

a) za czas od wejścia w życie nin. zarządzenia na kierownikach jednostek organizacyjnych wymienionych w pkt. 2 i na głównych (starszych) księgowych,

b) za czas od 1 stycznia 1948 r. do dnia wejścia w życie nin. zarządzenia na osobach, które zajmowały w tym okresie analogiczne stanowiska.

12. Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się kierownikom jednostek organizacyjnych, wymienionych w punkcie 2 w zakresie ich działania.

13. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 13 października 1950 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

217

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 października 1950 r. w sprawie wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Komisji Racjonalizacji i Usprawnień.

1. Zgodnie z punktem 4.7. zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 sierpnia 1950 r. w sprawie regulaminu komórek racjonalizacji i usprawnień państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dziennik Poczty i Telekomunikacji Nr 11, poz. 154) ustalam wynagrodzenie po 500 zł dla każdego uczestnika zebrania Komisji Racjonalizacji i Usprawnień.

2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 21 sierpnia 1950 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

218

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 października 1950 r. w sprawie godzin silnego i słabego międzymiastowego ruchu telefonicznego.

§ 1. W międzymiastowym ruchu telefonicznym krajowym ustala się następujące godziny ruchu:

1) silnego — od 8 — 17 godziny

2) słabego — „ 17 — 8 godziny.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie inne przepisy sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

219

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 15 października 1950 r. o wprowadzeniu w życie Instrukcji w sprawie opracowania druków.

§ 1. Wprowadzam w życie Instrukcję w sprawie opracowania druków, stanowiącą załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

Załącznik do zarządzenia
Ministra Poczt i Telegrafów
z 15 października 1950 r.
(Dz. P. i T. 16, poz. 219).

INSTRUKCJA

w sprawie opracowania druków.

Wstęp.

Instrukcja w sprawie opracowania druków manipulacyjnych ustala zasady celowego i racjonalnego opracowania druków używanych w służbie pp. P.P.T. i T.

Celem instrukcji jest:

a) ustalenie jednolitych zasad i systemu wydawania druków manipulacyjnych, stosowanych w służbie p. t.,

b) likwidacja wszelkiej dowolności, przerostów i marnotrawstwa na odcinku druków,

c) uzyskanie maksymalnych oszczędności w papierze,

d) doprowadzenie do usystemizowania i uproszczenia pracy.

Warunki obowiązujące przy opracowaniu druków:

a) racjonalne stosowanie norm, formatu i gatunków papieru,

b) odpowiednie wykorzystanie techniki drukarskiej,

c) zharmonizowanie rubryk i wpisów w drukach z czynnościami manipulacyjnymi w celu racjonalizacji pracy i podniesienia jej wydajności,

d) usystemizowanie układu przez ustalenie kolejności kolumn i rubryk,

e) racjonalne rozpracowanie układu, polegające na objęciu drukiem wszystkich zadań związanych z określoną pracą, co w zasadzie wykluczy potrzebę sporządzania druków dodatkowych (pomocniczych),

f) dokładne i zwięzłe opracowanie tytułu w celu informowania, o celu przeznaczenia druku,

g) techniczna łatwość posługiwania się drukami z dostosowaniem do warunków, w których praca jest wykonywana.

Czynności wstępne przy opracowaniu druków.

Przystępując do opracowywania druków należy:

a) zestawić czynności, jakie druk będzie obejmował,

b) wyodrębnić czynności mniejszej i większej wagi,

c) ustalić ilość rubryk i pozycji, które druk powinien zawierać,

d) uszeregować rubryki zgodnie z zasadą utrzymania zawsze tej samej kolejności rubryk dla wszystkich druków używanych w p. p. P.P.T. i T.

e) ustalić środek przy użyciu którego druk będzie wypełniany (pióro, ołówek, maszyna do pisania),

f) ustalić klasę i gramaturę papieru, na którym druk będzie wykonany.

Elementy składowe druku.

Każdy druk w zasadzie winien składać się z następujących elementów:

a) oznaczenie,

b) tytuł,

c) główka,

d) treść

e) cecha.

O z n a c z e n i e.

Znaczeniem nazywa się wpis umieszczony na druku, określający nazwę jednostki organizacyjnej oraz datę bądź czasokres jego wypełniania (dzień, miesiąc, rok).

W drukach wymagających wprowadzenia oznaczenia, nazwę jednostki organizacyjnej umieszcza się w lewym górnym rogu druku, a czasokres bądź datę w prawym górnym rogu.

Odstęp oznaczenia od górnego brzegu druku winien wynosić szerokość wiersza ustalonego w treści druku.

W przypadku wydrukowania nazwy jednostki organizacyjnej, nadruk należy wykonać czcionką takiej wielkości, jaka przeważa w całym układzie druku.

Oznaczenie umieszcza się ponad tytułem w formie linii poziomej punktowanej, pod którą wprowadza się napis wyjaśniający (nazwa placówki, dzień, miesiąc, rok).

Dopuszcza się wprowadzenie tytułu między oznaczeniami.

T y t u ł.

Tytuł druku (nazwa) winien w sposób zwięzły określać czynności, do których druk został przeznaczony.

Ilość wyrazów w tytule ogranicza się w zasadzie do sześciu.

Wyrazy w tytule powinny być w zasadzie uszeregowane i umieszczone w jednym wierszu i wykonane czcionkami jednakowej wielkości.

Do wykonania tytułu należy stosować pismo półtłuste od 20 — 25 punktów.

Odstęp tytułu od oznaczenia ustala się na połowę szerokości wiersza ustalonego w treści druku, najwyżej jednak na szerokość jednego wiersza.

Odstęp ten obowiązuje w stosunku do górnego brzegu druku w przypadku nie wprowadzenia oznaczenia.

W celu ujednolicenia tytułów druków stosowanych w służbie p. p. „P.P.T. i T." oraz ustalenia jednakowych tytułów dla druków obejmujących podobne czynności w różnych działach służby, ustala się następujące zasadnicze tytuły dla stosowanych druków manipulacyjnych:

chorągiewka, dziennik, dowód, księga, książka, książeczka, karta, kartka, koperta, list, legitymacja, lista, metryka, nalepka, nota, notatnik, opaska, opis, odpis, oświadczenie, odpowiedź, pokwitowanie, polecenie, pamiętnik, protokół, pełnomocnictwo, przekaz, potwierdzenie, rejestr, rozkład, rachunek, rozrachunek, spis, sprawozdanie, ślubowanie, sprawdzenie, telegram, upoważnienie, uzasadnienie, wykaz, wiązanka, wywiad, wezwanie, zestawienie, zawiadomienie, zaświadczenie, zlecenie, zapisek, zapotrzebowanie, zgłoszenie, zamówienie, załącznik.

Wprowadzenie nowych tytułów wymaga zezwolenia organu centralnego, odpowiedzialnego za gospodarkę drukami.

Tytuły zasadnicze należy wprowadzać, jako pierwsze wyrazy nazwy druku. Dalsze wyrazy mają na celu określenie przeznaczenia druku. (np. Dziennik Kasowy opłat telefonicznych, zestawienie opłat abonamentowych itp.).

G ł ó w k a.

Główka druku służy do opisowego oznaczenia rubryk.

Główka powinna się znajdować w odstępie połowy wiersza od tytułu druku.

Przy oznaczeniu treści rubryk w główce należy stosować:

a) czcionki 6-punktowe (nonparel), oraz

b) napisy poziome.

Napisy pionowe można stosować tylko w przypadkach wyjątkowych, w których treść wpisów nie mieści się przy wykonaniu poziomym.

Przy drukach posiadających więcej niż 5 rubryk, należy je numerować. Numerację wprowadza się u dołu główki, jako jej ostatni wiersz, a miejsce przeznaczone na numerację oddziela się linią cienką od wpisów w główce, zaś linią grubą od treści.

Cyfry numeracji winny być wykonane czcionkami tej wielkości, jakie były użyte w główce.

T r e ś ć.

Przez określenie „treść", należy rozumieć całą powierzchnię druku, znajdującą się pod główką i przeznaczoną do dokonywania wpisów.

Przy rozpracowaniu treści, należy podzielić ją na dwie części — lewą, pod którą rozumiemy część druku, znajdującą się po lewej stronie patrzącego na druk leżący przed nim oraz prawą, znajdującą się po prawej stronie.

Do strony lewej, jako optycznie bardziej widocznej należy w zasadzie wprowadzać treść zasadniczą, do prawej zaś treść pomocniczą.

Światło rubryk w układzie druku.

Światło (szerokość) rubryk ustala się na podstawie przewidywanych wpisów przyjmując, że na jedną literę potrzeba od 2—4 mm w zależności od warunków, w których druk jest wypełniany. Projektując rozłożenie rubryk należy pamiętać, że wpisy do nich są wprowadzane najczęściej w skrótach. Światło (szerokość) rubryk ustala się, mnożąc ilość liter przez średnią przeciętną wielkość jednej litery.

Odstępy między wierszami.

Odstęp między wierszami ustala się na 8—9 mm przy czym przy piśmie maszynowym odstęp ten (odległość między wierszami) redukuje się o 30%.

Przy opracowaniu druków wypełnionych jednym systemem (tylko atramentem, tylko ołówkiem, tylko na maszynie) wyklucza się stosowanie różnych odstępów.

Cecha druku.

Przez cechę druku należy rozumieć numerację wzoru druku, oznaczenie drukarni, wysokości nakładu, datę, instytucję zarządzającą nakład oraz gatunek i gramaturę papieru, a przy blokach i książkach ilość kart lub kompletów, które są w nich zawarte.

Numerację druku umieszcza się pośrodku lewego bocznego marginesu, a w razie niemożności w prawym dolnym rogu druku w postaci ułamka. W liczniku wpisuje się numer druku oraz gatunek, klasę i gramaturę papieru na którym druk został wykonany, a przy blokach i książkach ilość kart lub kompletów w nich zawartych; nadto wpisuje się w liczniku nazwę instytucji zarządzającej nakład. W mianowniku wpisuje się nazwę drukarni, nakład, datę oraz numer porządkowy pracy związanej z drukiem. Dane do mianownika wpisuje drukarnia.

Linie stosowane w drukach manipulacyjnych.

Grubość linii oddzielających: a) główkę od treści, b) marginesy od treści, c) dzielących rubryki i podrubryki, d) tworzących ramkę oraz linii poziomych w treści ustala się według punktów drukarskich, jak następuje:

a) linie przeznaczone do obramowań (ramek) oraz linie dzielące główkę od treści, winny być 2-punktowe keglowe (linie grube),

b) linie oddzielające poszczególne rubryki winny być półgrube 2-punktowe, a linie dzielące rubryki na podrubryki 2-punktowe (cienkie),

c) linie poziome w drukach, służące do oznaczania i oddzielania wierszy, winny być 2-punktowe, punktowane lub dwupunktowe (cienkie).

Punkt drukarski równa się 0,376 mm.

Marginesy.

We wszystkich drukach należy ustalać marginesy w sposób jak najbardziej oszczędny, w celu maksymalnego wykorzystania powierzchni — pola użytkowego druku.

Przy drukach wymagających broszurowania lub przechowywania w segregatorach, margines lewy — boczny, winien wynosić 20 mm, pozostałe marginesy należy ograniczyć od 2 — 5 mm, jeśli tego wymaga układ druku.

Odciski datowników.

Na drukach wymagających umieszczenia odcisku datownika lub datowników, wprowadza się je w miejscach na ten cel przeznaczonych w postaci krążków wykonanych linią dwu punktową punktowaną o średnicy 15 mm. Pod każdym krążkiem umieszcza się napis objaśniający o brzmieniu: odcisk datownika placówki nadawczej, oddawczej.

Przy drukach zaopatrywanych tylko w jeden odcisk datownika oznaczenie w postaci krążka należy w zasadzie wprowadzać w prawym górnym rogu druku, o ile przepisy manipulacyjne nie stanowią inaczej.

W przypadku potrzeby umieszczenia odcisku datownika u dołu druku, oznaczenie w postaci krążka należy wprowadzać pod ramką, zamykającą treść druku, po jego prawej stronie (przy pozostawieniu miejsca na ewentualny podpis).

Odciski pieczęci.

Na drukach, wymagających umieszczenia odcisków pieczęci wprowadza się, w miejscach na to oznaczonych, oznaczenie w postaci kwadratu o boku 15 mm, wykonanego linią dwupuntową punktowaną.

Pod oznaczeniem wprowadza się napis — odcisk pieczęci. Poza tym w odniesieniu do odcisków pieczęci należy stosować zasady ustalone dla umieszczania odcisków datowników.

Objaśnienia — uwagi na drukach.

W przypadku potrzeby wprowadzenia na drukach objaśnień w postaci uwag, wprowadza się je w lewym dolnym rogu druku, pod linią grubą, zamykającą treść druku. Oznaczenia dotyczące uwag należy wprowadzać w formie numeracji cyfrowej. Jako zasadę należy przyjąć, że druk winien być tak opracowany, by wprowadzanie uwag i objaśnień nie było potrzebne. W przypadku braku miejsca u dołu druku, przy konieczności ich wprowadzenia, dopuszczą się umieszczanie uwag na marginesach bocznych.

Formaty druków.

Przy planowaniu druków należy przestrzegać zasady utrzymania nakładu wszystkich druków w formatach znormalizowanych. Odstępstwo od tej zasady dopuszcza się w przypadkach wyjątkowych.

Za formaty znormalizowane uważa się wymiary ustalone przez Polski Komitet Normalizacyjny. Formaty te mają następujące symbole i wymiary:

a) druki: Ao — 841×1189; A1 — 594×841; A2 — 420×594; A3 — 297 × 420; A4 — 210 × 297; A5 — 148 × 210; A6 — 105 × 148; A7 — 74 × 105; A8 — 52 × 74,

b) koperty: C7 — 81×114; C6 — 114×162; C5 — 162×229; C4 — 229 × 324; C 42 — 114 × 324; C 65 — 114 × 222; B 4 — 250 × 353.

Przy ustalaniu wymiarów druków należy przyjąć, że powiększenie lub zmniejszenie wymiarów winno się odbywać tylko przy zachowaniu następujących warunków:

a) podwojenie przez podwojenie boku dłuższego,

b) podzielenie przez podzielenie boku krótszego,

c) poszerzenie przez dodanie ½ boku krótszego,

d) przedłużenie przez dodanie kolejnego formatu mniejszego.

Stosowanie papieru przy produkcji druków.

Gatunek, klasę i gramaturę papieru dla poszczególnych rodzajów druków manipulacyjnych ustala się następująco:

a) druki wypełniane atramentem — papier piśmienny klasy V 60 g/m² lub 80 g/m²,

b) druki wypełniane ołówkiem — papier drukowy, drzewny, satynowany kl. VII 70 g/m² lub 60 g/m²,

c) druki wypełniane przy użyciu maszyny do pisania — papier drukowy drzewny kl. VII 60 g/m²,

d) druki wymagające wykonania na kartonie — karton drzewny, satynowany, klejony dwustronnie piśmienny kl. V lub VII 160 — 260 gr.; przy drukach wymagających lepszego gatunku kartonu — karton bezdrzewny kl. V klejony 200 — 220 g/m²,

e) kopie druków, zarządzenia wewnętrzne, mniej ważne sprawozdania, wykonywane na maszynie należy wykonywać na papierze przebitkowym 30-gramowym lub na papierze afiszowym.

Postanowienia różne.

1) Druki, mające charakter pokwitowań wydawanych stronom, należy wykorzystać dla wprowadzenia na odwrocie haseł propagandowych, objaśnień i pouczeń.

2) W drukach dowodowych, na których wymagane jest umieszczenie odcisku datownika i podpisu pracownika, załatwiającego sprawę, podpis winien być umieszczony obok odcisku datownika.

3) We wszystkich drukach manipulacyjnych, posiadających rubryki dotyczące: 1) dnia, 2) Nr porządkowego, 3) rodzaju przesyłki, 4) Nr przesyłki, 5) urzędu nadawczego, 6) urzędu przeznaczenia, 7) adresata, 8) wartości, 9) uwagi, 10) pobrania zlecenia, 11) cła, 12) sumy, 13) uwag — uszeregowanie rubryk winno następować w podanej kolejności. W przypadku braku niektórych oznaczeń dalsza kolejność rubryk winna następować po sobie również w podanej kolejności.

Kolory druków.

W celu łatwiejszego rozpoznania druków manipulacyjnych używanych w służbie p. t wprowadza się druki w różnych kolorach (barwach).

Stosowanie kolorów może mieć miejsce poprzez wydanie całego druku na papierze kolorowym, przez wykonanie nadruku w innym kolorze, oznaczenie paskiem (ami) kolorowym (ymi) w narożu lub treści druku, lub też przez kolorowe obramowanie.

Jako zasadę przyjmuje się, że kolory druków stosowanych w pp. „P.P.T. i T." winny pokrywać się z kolorami obowiązującymi w pocztowym obrocie międzynarodowym.

Przy drukach manipulacyjnych zwykłych, nie płatnych, stosuje się w zasadzie papier biały z czarnym nadrukiem.

Ewidencja druków p. t.

Ewidencja druków używanych w służbie pocztowo-telekomunikacyjnej obejmuje 6 następujących grup:

a) pocztowe — druki pocztowe, gazetowe, lotnicze, przewozowe,

b) rachunkowo - kasowe - rachunkowe, kasowe, inspekcyjne,

c) gospodarczo administracyjne - gospodarcze, budowlane, inwentaryzacyjne i szacunkowe,

d) telekomunikacyjne, obejmujące druki telegraficzne, telefoniczne i radiotelegraficzne,

e) teletechniczne,

f) statystyczne.

Druki opracowane dla każdej grupy winny być szczegółowe skatalogowane, z podaniem następujących określeń: a) format, b) sposób wykonania, c) kolor papieru lub nadruku dla każdego egzemplarza, d) rodzaj, klasa, gramatura, e) użytkowanie druku, (wszystkie placówki eksploatacyjne, czy też niektóre tylko jak — obwodowe, rejonowe, wymiany, zbiorcze itd.) — lub jednostki administracyjne.

Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

220

Zmiana instrukcji o przyjmowaniu zamówień drobnych ogłoszeń prasowych.

W instrukcji o przyjmowaniu zamówień drobnych ogłoszeń prasowych (Dz. P. i T. z 1950 r. Nr 2, poz. 31), w załączniku Nr 1 p. 1. „Spis czasopism drukujących ogłoszenia drobne", w poz. 2, 7, 9 i 10, w kolumnie czwartej, wyrazy „Smolna 13" zastępuje się wyrazami „Krakowskie Przedmieście 33".

221

UZUPEŁNIENIE (Nr 24) PRZEPISÓW „OPŁATY I WARUNKI PRZESYŁANIA PACZEK ZA GRANICĘ"

W załączniku do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 3 czerwca 1948 r. Nr PZ 228/Dz. Urz M. P. i T. Nr 12, poz. 27) przeprowadza się następujące zmiany:

1. Stronica 69:

a) w części II. ust. 2 punktu 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ze względu na to, że w obrocie z Czechosłowacją i Szwecją obowiązują za paczki nadane w Polsce zniżone należności końcowe oraz w obrocie z Czechosłowacją i Węgrami zniżone należności tranzytowe, a w obrocie ze Szwecją zniżone należności za przewóz morski między Polską a Szwecją, w kol. 7 części III. podane są w tych przypadkach oddzielnie należności, przypadające do zaliczenia zagranicy za paczki nadane w Polsce (polskie), a oddzielnie za paczki obce".

b) Tablicę A zastępuje się następującą tablicą:

Tablica A.

Należności przypadające za paczki przeznaczone dla Polski.

Waga do	Należność od wagi za paczki zwykłe nadane		
	w Czechosłowacji	w Szwecji	w innych krajach
	fr.	fr.	fr.
1 kg	0.30	0.55	0.60
3 kg	0.40	0.70	0.80
5 kg	0.50	0.90	1.00
10 kg	1.00	1.40	2.00
15 kg	1.50	2.30	3.00
20 kg	2.00	3.15	4.00
25 kg	2.50	—	—

Należność asekuracyjna (bez względu na kraj pochodzenia) 5 centymów za każde 300 fr. zł.

Od paczek z podaną wartością do 100 fr. zł, przesyłanych w obrocie wzajemnym z Czechosłowacją, nie zalicza się należności asekuracyjnych.

2. Stronica 70:

tablice C, D i F zastępuje się następującymi tablicami:

Tablica C.

Należności przypadające Polsce za paczki dosyłane lub zwracane z Polski za granicę.

Waga do	Kraje pochodzenia			
	Polska, Czechosłowacja, Szwecja			inne kraje
	Paczkę dosłano lub zwrócono do			
	Czechosłowacja	Szwecji	innych krajów	wszystkich krajów
	fr.	fr.	fr.	fr.
1 kg	0.30	0.55	0.60	0.60
3 kg	0.40	0.70	0.80	0.80
5 kg	0.50	0.90	1.00	1.00
10 kg	1.00	1.40	2.00	2.00
15 kg	1.50	2.30	3.00	3.00
20 kg	2.00	3.15	4.00	4.00
25 kg	2.50	—	—	—

Należność asekuracyjna (bez względu na kraj pochodzenia) 5 centymów za każde 300 fr. zł.

Od paczek z podaną wartością do 100 fr. zł, pochodzących z Polski lub Czechosłowacji, a dosyłanych lub zwracanych do Czechosłowacji, nie zalicza się należności asekuracyjnych.

Tablica D.

Należności przypadające Polsce za paczki dosyłane lub zwracane z zagranicy do Polski.

Waga do	Kraje pochodzenia			
	Polska, Czechosłowacja, Szwecja			inne kraje
	Paczkę dosłano lub zwrócono z			
	Czechosłowacji	Szwecji	innych krajów	wszystkich krajów
	fr.	fr.	fr.	fr.
1 kg	0.30	0.55	0.60	0.60
3 kg	0.40	0.70	0.80	0.80
5 kg	0.50	0.90	1.00	1.00
10 kg	1.00	1.40	2.00	2.00
15 kg	1.50	2.30	3.00	3.00
20 kg	2.00	3.15	4.00	4.00
25 kg	2.50	—	—	—

Należność asekuracyjna (bez względu na kraj pochodzenia) 5 centymów za każde 300 fr. zł.

Od paczek z podaną wartością do 100 fr. zł., pochodzących z Czechosłowacji lub Polski, a dosyłanych lub zwracanych z Czechosłowacji, nie zalicza się należności asekuracyjnych.

Tablica F.

Wynagrodzenie przypadające za przewóz morski paczek.

Waga do	Statki szwedzkie za przewóz paczek zwykłych na odcinku Odra — Trelleborg	Statki polskie lub obcych linij okrętowych, którym wynagrodzenie wypłaca bezpośrednio nasz Zarząd za przewóz paczek zwykłych z Polski do Stanów Zjednoczonych Am. Płn., Argentyny, Belgii. Brazylii, Danii, Finlandii, Państwa Izrael i W. Brytanii.
	fr.	Za każdy kilogram na odległościach
1 kg	0.15	do 300 mil m. — 8 zł.,
3 kg	0.20	od 301 do 1500 mil m. — 20 zł.,
5 kg	0.30	od 1501 do 5000 mil m. — 40 zł., ponad 5000 mil m. — 50 zł.
10 kg	0.60	
15 kg	0.90	
20 kg	1.20	

Należność asekuracyjna 10 centymów złotych za każde 300 fr. zł.

3. Stronica 71:

a) w pozycji Afryka Unia Południowa dotychczasowe dane zastępuje się następującymi:

Afryka Unia Południowa: Basutoland, Kapland, Natal, Orania, Swaziland, Transvaal Szwecja						a) polskie	
	1	2.00	2a	D 105	—	1.40	—
	3	4 20		D + Op		3 40	
	5	6.55		180		5 55	
						b) obce	
	1					1.50	
	3					3.50	
	5					5.65	

b) w pozycji Afryka Południowo - Zachodnia dotychczasowe dane zawarte w kol. 2—8 zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	1 85	2	D 105	—	1.25	—
3	3.65	a, f	D + Op		2 85	
5	5.65		180		4 65	
					b) obce	
1					1 35	—
3					2.95	
5					4.75	

4. Stronica 74:

W pozycji Argentyna, litera a), dotychczasowe dane dotyczące drogi przewozu za pośrednictwem Szwecji, zawarte w kol. 2—8, zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	2.65	3	D 150	—	2.05	—
3	3 45	a, f	D + Op		2.65	
5	4.30		300		3.30	
10	7.85				5.85	
15	11.40				8.40	
20	14 95				10.95	
					b) obce	
1					2.15	
3					2.75	
5					3.40	
10					6.00	
15					8.65	
20					11.25	

5. Stronica 75:

a) w pozycji Argentyna, litera b), dotychczasowe dane dotyczące drogi przewozu za pośrednictwem Szwecji, zawarte w kol. 2—8, zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	3.15	3	D 150	—	2.55	—
3	3.95	a, f	D + Op		3.15	
5	4.80		300		3.80	
10	8.35				6.35	
15	11.90				8.90	
20	15.45				11.45	
					b) obce	
1					2.65	—
3					3.25	
5					3.90	
10					6.50	
15					9.15	
20					11.75	

b) w pozycji Australia dotychczasowe dane zawarte w kol. 2—8 zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	4.15	3	D 105	625	3.55	45
3	6.70	a. f	D + Op		5.90	
5	9.65		180		8.65	
					b) obce	
1					3.65	45
3					6.00	
5					8.75	

6. Stronica 76:

a) w pozycji Brazylia, dotychczasowe dane dotyczące drogi przewozu za pośrednictwem Szwecji, zawarte w kol. 2—8, zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	2.80	3	D 150	—	2.20	—
3	3.70	a, f	D + Op		2.90	
5	4.80		300		3.80	
10	8.35				6.35	
15[1])	12.65				9.65	
20[1])	16.70				12.70	
					b) obce	
1					2.30	—
3					3.00	
5					3.90	
10					6.50	
15[1])					9.90	
20[1])					13.00	

b) po pozycji Bułgaria dodaje się następującą nową pozycję:

Chińska Republika Demokratyczna:							
a) do Mandżurii, Peking (Peiping), Tientsin, Shanghaj, Urumczi, Kachgar, Tchugutczak, Kuldja, ZSRR	1	10.35	2	D 125	1000	9.75	10
	3	10.55	f, r	O PP		9.75	
	5	10.75				9.75	
	10	21.50				19.50	
b) do wszystkich innych miejscowości ZSRR .	1	12.10	2	D 125	1000	11.50	10
	3	12.30	f, r	O PP		11.50	
	5	12.50				11.50	
	10	25.00				23.00	

7. Stronica 79:

a) w pozycji Irak dotychczasowe dane zawarte w kol. 1—9 zastępuje się następującymi:

Irak							
W. Brytania	1	3.50	3	D 125	–	*) 2.65	–
	3	5.25	a, f	O PP		4.15	
	5	7.15				5.75	
	10	12.35				9.60	

*) Osobne wynagrodzenie za przewóz morski — patrz tablica F.

b) w pozycji Irlandia dotychczasowe dane zawarte w kol. 2—8 zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	3.25	2	D 105	1000	2.65	35
3	4.50	a, f	O 54		3.70	
5	5.85				4.85	
					b) obce	
1					2.75	35
3					3.80	
5					4.95	

c) w pozycji Kanada wszystkie dotychczasowe dane zawarte w kol. 1—9 zastępuje się następującymi:

Kanada						a) polskie	
Szwecja	1	1.95	2	D 110	300	1.35	30
	3	3.55	a, f	D + Op		2.75	
	5	5.15		185		4.15	
	7	8.70				6.70	
	10	11.60				9.60	
						b) obce	
	1					1.45	30
	3					2.85	
	5					4.25	
	7					6.85	
	10					9.75	

8. Stronica 80:

w pozycji Norwegia dotychczasowe dane zawarte w kol. 2—8 zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	1.85	2	D 150	1000	1.25	20
3	2.45	f, s	D + Op		1.65	
5	3.10		300		2.10	
10	6.00				4.00	
15	9.40				6.40	
20	12.70				8.70	
					b) obce	
1					1.35	20
3					1.75	
5					2.20	
10					4.15	
15					6.65	
20					9.00	

9. Stronica 81:

w pozycji Portugalia dotychczasowe dane zawarte w kol. 2—8 zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	2.65	3	D 105	1000	2.05	30
3	3.45	a, f	D + Op		2.65	
5	4.25		180		3.25	
10	8.05				6.05	
					b) obce	
1					2.15	30
3					2.75	
5					3.35	
10					6.20	

10. Stronica 82:

a) w pozycji Szwecja dotychczasowe dane zawarte w kol. 2—8 zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	1.25	2	D 150	1000	0.70	15
3	1.60	f, a, s	D + Op		0.90	
5	2.10		300		1.20	
10	3.40				2 00	
15	5.50				3.20	
20	7.50				4.35	
					b) obce	
1					1.00	15
3					1.30	
5					1.65	
10					2.75	
15					4.40	
20					6.00	

b) w pozycji Transjordania dotychczasowe dane zawarte w kol. 2—8 zastępuje się następującymi:

					a) polskie	
1	3.30	5	D 105	–	2.70	–
3	4.35	f, a	D + Op		3.55	
5	5.35		180		4 35	
10	10.35				8.35	
					b) obce	
1					2.80	–
3					3.65	
5					4.45	
10					8.55	

11. Stronica 83:

W pozycji Wielka Brytania skreśla się wszystkie dane dotyczące drogi przewozu za pośrednictwem Szwecji.

OKÓLNIKI:

222

Adresowanie radiotelegramów.

Wobec zdarzających się przypadków niewłaściwego adresowania radiotelegramów przeznaczonych do statków na morzu zwraca się uwagę urzędów p. t. na przestrzeganie przepisów § 17 Zagranicznej Taryfy Telegraficznej.

Dotyczy to w szczególności podawania nazwiska adresata oraz nazwy stacji nadbrzeżnej, za pośrednictwem której przesyła się radiotelegram.

Nazwisko lub stanowisko adresata powinno być podane w takiej formie, aby nie sprawiało trudności w doręczeniu radiotelegramu. Nazwa stacji nadbrzeżnej, przez którą przesyła się radiotelegram, powinna być napisana w takiej formie, w jakiej podana jest w wykazie stacyj nadbrzeżnych i okrętowych. Radiotelegramy przesyłane za pośrednictwem radiostacji w Gdyni lub Szczecinie powinny być oznaczone „Gdynia Radio" lub „Szczecin Radio" tak, jak podane jest na str. 238 Wykazu Stacyj — wydanie 20-te.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.
Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. Nr I-3000.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr. za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 8.000 egz. Format A4. Papier 61×86, pism. sat. VII kl., gramatura 70 g. **Arkuszy druku 3/8**

Otrzymano rękopis 28.X.50 r. Zakończono druk 15.XI.50 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł Graf. Centr. Zaop. P. i T. – Warszawa, Ratuszowa 11. B-131030